

[Bjørn Poulsen]

ingenting, for netop presset for at få de monetære udligningsbeløb væk er jo lettet; det kan vi ikke komme uden om. Går man ind for en sektorvis nedtrapning, er der jo forskellige interesser, som gør, at nogle slet ikke er interesseret i at få en aftrapning i gang, medens andre er mindre interesserede, end de hidtil har været. Det synes jeg er en af de meget kedelige ting, som er sket denne gang.

De monetære udligningsbeløb startede jo som en såkaldt kortsigtet løsning, og vi kan vel nok blive enige om, at de for dansk landbrug ikke længere er det store gode, og jeg mener, at det, at man faktisk ikke rigtig har noget med hjem på dette område, er et af de få væsentlige punkter, man virkelig kan angribe landbrugsministeren for. Når man tænker på, hvad dette koster dansk landbrug, og samtidig kan konstatere, at flere ordførere, især fra borgerlige partier, totalt negligerer dette enkelte punkt og udelukkende snakker om dansk landbrugs høje omkostningsniveau, synes jeg, det er at fordreje sagerne meget. I sin iver for at være en så god tilhænger som overhovedet muligt af EF vil man gøre alt for at fremstille det, som om de monetære udligningsbeløb ikke betyder så forfærdelig meget, og at det er rente- og omkostningsproblemer her i lille Danmark, der er skyld i, at dansk landbrug ikke har det særlig godt. Jeg synes, det er en meget, meget forkert måde at angribe problemerne på, for selv om vi eventuelt fik nedsat renten – hvad der nok ikke er udsigt til foreløbig – ville de skævheder, som netop de monetære udligningsbeløb påvirker dansk landbrug med, stadig væk være til stede, og vi ville stadig væk ikke kunne øge vores eksport i forhold til f. eks. Tyskland og Holland.

Jeg skal ikke gøre så meget mere ud af denne debat i dag, for jeg mener ikke, den fortjener så forfærdelig mange ord, men jeg vil dog på SFs vegne fremsætte følgende forslag om motiveret dagsorden, fordi vi mener, man netop ikke har rørt ved de væsentlige problemer:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet tinget konstaterer,

at et flertal af Jordens befolkning sulter,

at EF fortsat fremmer en overproduktion af fødevarer ene og alene med henblik på oplagring i overskudslagre,

at EFs fødevareropkøb og driften af overskudslagre er forbundet med store udgifter for skatteydere og forbrugere, og

at der under landbrugsforhandlingerne intet er gjort for at ændre disse skandaløse forhold,

fortsætter tinget behandlingen af dagsordenen.«

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i de fortsatte drøftelser.

Fuglsang (DKP):

Jeg skal såmænd ikke bebrejde landbrugsministeren, at han svarede kort, for hvad skulle han egentlig svare på det spørgsmål, der er stillet i forespørgslen, nemlig hvilke erfaringer han har indhøstet gennem sine forhandlinger om EFs landbrugspriser. Ministeren syntes i og for sig at være glad både ved forhandlingerne og resultatet af dem, næsten som det var hans eget barn, hvad det måske også i nogen grad er. Jeg kunne fra min side for så vidt svare lige så kort, nemlig at jeg ikke er helt enig med ministeren, at jeg ikke helt deler hans glæde, og at både forhandlingernes forløb og resultatet bekræfter det, jeg har påstået gennem nogle år: at det faktisk ikke var så godt, at Danmark for fem år siden tilsluttede sig fællesmarkedet. Det er noget, som jeg efterhånden kan spore går op for flere end dem, som allerede i sin tid advarede mod et sådant medlemskab.

Vi så for nylig, hvordan fiskerne på en ret håndfast måde gav udtryk for deres skuffelse over den situation, som de er bragt i, efter at givet en meget stor del af fiskerne i sin tid sagde ja til fællesmarkedet. Men der er jo også andre end fiskerne, som faktisk synes lidt skuffede.

På en konference, som de danske sparekasser afholdt i februar, sagde Landbrugsrådets direktør, Kjeld Ejler, at der var nogen forskel mellem landbrugets forventninger ved Danmarks tiltræden af Fællesskabet og virkeligheden, som den er nu. Så må vi jo dog sige, at det ikke var forventninger, der var grebet ud af luften, det var sådan set selve Romtraktaten, man byggede på, og den lovede at øge landbrugets produktion, at øge landbrugsproducenternes indkomster, at sta-